

ת"פ 12697/11/15 - מדינת ישראל נגד סרגי מורוזוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 12697-11-15 מדינת ישראל נ' מורוזוב

לפני כבוד השופטת יעל פרדלסקי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם סרגי מורוזוב

גזר דין

1. ביום 31.12.17 הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של פריצה לדירה בכוונה לגנוב, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירה של גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

2. בתמצית אצין, כי בהכרעת הדין קבעתי, כי הוכח מעבר לכל ספק סביר, כי ביום 13.8.14 בין השעות 05:00 ל-15:15, בבניין ברחוב הקונגרס בתל אביב (להלן: "**הבנין**") התפרץ הנאשם לדירה של מר ולדימיר קוליקוב (להלן: "**המתלונן**") הנמצאת בקומה השניה של הבנין (להלן: "**הדירה**") על ידי כך שהזיז את אחד מחלונות הדירה בכוח. בנסיבות אילו נכנס הנאשם לדירה, וגנב כסף מזומן בסך 2,500 ₪. עוד אצין כי לבקשת ב"כ הנאשם נדחו הטענות לעונש של ההגנה, מספר פעמים על מנת לאפשר להגנה להיערך לטיעונים לעונש.

3. תמצית טיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

א. ב"כ המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם וציינה, כי לנאשם הרשעה קודמת בעבירה של אלימות במשפחה, בגינה ריצה עונש של 6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה וכן הרשעה בעבירת אלימות מאוחרת להכרעת הדין. ב"כ המאשימה טענה, כי הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של התפרצות לדירה וגניבה, כאשר הערכים המוגנים שנפגעו עניינם הגנה על זכות הקניין, הרכוש הפרטי וכן הזכות לביטחון אישי ופרטיות. עוד טענה, כי קיימת סכנת התלקחות אלימה שעלולה להיווצר במפגש שבין פורץ לדירה לדיירי הדירה ומתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר בפועל.

לאור העדר קבלת אחריות על ידי הנאשם, אשר ביצע את העבירה מספר חודשים לאחר שסיים לרצות עונש מאסר בגין ביצוע עבירת אלימות, עתרה למקם את הנאשם באמצע המתחם. כן עתרה להטיל עליו עונש של מאסר על תנאי, קנס, פיצוי והתחייבות.

ב. ב"כ הנאשם טענה, כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר בפועל. עוד טענה, כי הנאשם עלה לישראל לפני 15 שנה, חי בגפו ואין לו משפחה תומכת. בנוסף טענה, כי יש להתחשב בחלוף הזמן, בכך שהנאשם אדם נורמטיבי ועברו הפלילי אינו מכביד. ב"כ הנאשם הגישה פסיקה, מאמר של פר' גזל-אייל ואסופת מסמכים רפואיים וטענה, כי יש לקבוע מתחם עונש שונה עבור נאשם

הסובל מבעיות רפואיות דוגמת הנאשם, ולחרוג ממתחם העונש ההולם בשל מצבו הנפשי ועתרה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ולחילופין להטיל על הנאשם מאסר שירות. בעבודות שירות.

4. הנאשם דיבר בפני בית משפט וציין, כי הוא נמצא בדיכאון ומודה באשמה.

5. מתחם העונש ההולם:

א. הנאשם הורשע בביצוע עבירות של פריצה לדירת מגורים בכוונה לבצע גניבה, ובביצוע עבירה של גניבה. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירות אלה עניינו, שמירה על רכוש הציבור ועל בטחונו הפיזי והנפשי של הציבור. בפסיקה נקבע, כי יש להחמיר בענישתם של המורשעים בעבירות רכוש, ובפרט בעבירות שענינן התפרצות לדירה וגניבה. יפים לעניין זה דברי כבוד השופט שהם ברע"פ 398/14 טל ערג' נ' מדינת ישראל (16.3.14):

"...עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת בטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותן של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים..."

כן ראה דברי כבוד השופט רובינשטיין ברע"פ 1708/08 מרדכי לוי נ' מדינת ישראל, (21.2.08):

"...בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרוריה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש ירד לטמיון, שכן העברין לא יילכד..."

ב. מידת הפגיעה בערכים המוגנים:

אני סבורה כי לאור נסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה בינונית.

ג. מדיניות הענישה הנוהגת:

בחנית מדיניות הענישה מעלה, כי בנסיבות דומות הוטלו עונשי מאסר בפועל על המורשעים בעבירות בגין הורשע הנאשם:

ברע"פ 8637/14 וואלידעבאסי נ' מדינת ישראל (13.01.15) הורשע המבקש בבית משפט שלום ב-2 אירועים של התפרצויות לדירות וגניבות. בית משפט השלום קבע, כי מתחם העונש ההולם לכלא אחד מאירועים נעבין 10 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר והשית על המבקש, עונש כולל של 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי בשל גילו הצעיר והעדר עבר פלילי הפחית את עונש המאסר ל-12 חודשי מאסר. בקשת רשות הערעור נדחתה על ידי בית המשפט העליון.

ברע"פ 8049/13 איתמר חדד נ' מדינת ישראל (03.02.14) המבקש יחד עם שניים נוספים, הורשע בקשירת קשר להתפרץ לבתי מגורים. בחלק מהמקרים ניסיונם כשלונם כהעובדה שהופעלה אזעקה, ובחלק מהמקרים ניסיונם צלח והם גנבו ביהודה היתר כסף מזומן, מחשבים ניידים, שעונים ועוד. בית משפט השלום קבע, כי מתחם העונש נעבין 12 ל-36 חודשי מאסר בגין כל אחר מאירועים וגזר על המבקש עונש כולל של 40 חודשי מאסר כולל הפעלת תנאי. הערעור נדחה בבית המשפט המחוזי ונדחתה בקשת ערעור בבית המשפט העליון.

ברע"פ 1276/13 **שושן נ' מדינת ישראל** (20.2.13) המבקשים הורשעו בשורת מעשי פריצה וגניבה מבתי מגורים, בית משפט השלום קבע, כי מתחם העונש לכל אירוע נע בין 10 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל. מתחם זה אושר בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון.

ברע"פ 4352/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1.9.13), נדחתה בקשת רשות ערעור של מערער אשר הורשע בביצוע עבירת התפרצות לדירת מגורים. הנאשם התפרץ לדירת המתלונן, בכך שנטל את מפתח הדירה מארון החשמל ונכנס פנימה. המתלונן ראה את המערער בדירתו, וזה ברח מן הדירה. למערער עבר פלילי מכביד והוא נידון ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 659/13 **אביכזר נגד מדינת ישראל** (28.1.13) נדחתה בקשת רשות של נאשם שהורשע בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים ובעבירות נלוות, ונדון ל-14 חודשי מאסר בפועל. ברע"פ 8999/17 **מורד אבו אלהוא נ' מדינת ישראל** (21.22.17) נדחתה בקשת ערעור של המבקש אשר הורשע בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים וגניבה, בכך שטיפס למרפסת דירה, הרים את תריס דלת המרפסת תוך החדרת חפץ חד למשקוף דלת המרפסת ונכנס לדירה. המבקש גנב כסף בשווי של 200 אירו ותכשיטים שונים בשווי של כ-20,000 ₪. בית משפט השלום השית עליו 24 חודשי מאסר בפועל והפעיל במצטבר מאסר על תנאי של 7 חודשים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

ברע"פ 916/17 **בוסקילה נ' מדינת ישראל** (18.4.17). המבקש בעל עבר פלילי מכביד הורשע על ידי בית משפט ביצוע עבירה של התפרצות למקום מגורים וגניבה. המבקש התפרץ אל דירת מגורים לאחר ששבר את חלון הזכוכית במטבח, נכנס לדירה, פתח את מגירת הארונות, וגנב מתוך הדירה תכשיטים. בית משפט השלום השית על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר על תנאי של 10 חודשים במצטבר. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 30105-07-12 **אפנסייב נ' מדינת ישראל** (23.10.12), נדחה ערעורו של נאשם, בעל עבר פלילי מועט, אשר הורשע בבית משפט השלום, בשני תיקים, בביצוע עבירות של התפרצות למקום מגורים בכוונה לגנוב, היזק בזדון, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית, ונדון לעונש של 11 חודשי מאסר בפועל.

ד. לטעמי, מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות, ובראי הפסיקה, נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ל-20 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

6. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, עמדו לנגד עיניי, בנוסף למתחם העונש ההולם, טיעוני ב"כ הצדדים, דברי הנאשם והמסמכים שהוגשו ע"י ההגנה. עוד עמדו לנגד עיניי עברו הפלילי של הנאשם ממנו עולה, כי אין לנאשם הרשעות קודמות בעבירות רכוש, חלוק הזמן ונסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות מצבו הרפואי.

7. לפיכך, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כשלנגד עיני תיקון 113 לחוק העונשין וכשלא מצאתי כי יש לחרוג ממתחם העונש כעתירת באת כוח הנאשם בשל מצבו הרפואי של הנאשם, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 11 חודשי מאסר בפועל בניכוי 4 ימי המעצר.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור על כל עבירתרכוש.

ג. הנאשם יפקיד בקופת בית המשפט השלום בתל אביב פיצוי למתלונן בסך 2,500 ₪, לא יאוחר מיום

1.3.19.

המאשימה תעביר את פרטי המתלונן למזכירות ביהמ"ש השלום בת"א בתוך 14 יום מהיום.
המוצג -נעל הבית יושמד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ה תמוז תשע"ח, 08/07/2018 במעמד הנוכחים.